

“La pandemia todavía está en pleno curso, la crisis social y económica es muy grave, especialmente para los más pobres; y a pesar de todo -y es escandaloso- los conflictos armados no cesan y los arsenales militares se refuerzan. Es el escándalo de hoy”.

(Papa Francisco. Urbi et Orbi 2021)

paraules del bisbe

PERDURA ETERNAMENT EL SEU AMOR

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Davant l'esdeveniment sorprenent i extraordinari de la resurrecció, l'Església no deixa de repetir aquell vers del salm 117 que diu: “perdura eternament el seu amor”. Aquest amor, que tantes vegades va experimentar el poble d'Israel, es fa ara palès en la resurrecció de Jesús. La seva tornada a la vida és, primer, un signe de la misericòrdia i l'amor del Pare, que ha acceptat el lliurament obedient del seu Fill i ha mostrat que aquell que va ser condemnat com a blasfem és el Sant de Déu. Però la resurrecció és, sobretot, una manifestació de l'amor que el Pare ens té a nosaltres, perquè la resurrecció significa que Déu ens perdona, que ens ofereix la seva amistat i ens dona l'oportunitat de començar de nou, de ser homes i dones nous (cf. Ef 4, 24). El seu amor no és una cosa passatgera i revocable, sinó un compromís permanent de Déu amb la humanitat. És un amor etern, com el mateix Déu: “perdura eternament”.

Sant Joan Pau II va voler que en aquest diumenge l'Església contemplés de manera especial la misericòrdia de Déu, seguint els

ensenyaments de Santa Faustina Kowalska. En el diari d'aquesta santa podem llegir: “Jo sóc l'amor i la misericòrdia mateixa; no existeix misèria que pugui mesurar-se amb la meva misericòrdia” (Diari, 14 setembre 1937). És un amor bell, perquè Déu sempre acull els nostres temors i dubtes –com va fer amb els de l'apòstol Tomàs-, les nostres fragilitats i pobreses i els embolica amb el seu amor. Amb raó proclama la carta de Pere que el Pare, “per la seva gran misericòrdia, mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts, ens ha regenerat per a una esperança viva” (1 Pe 1, 3). Aquesta certesa ens dona confiança i pau, fins i tot enmig d'una pandèmia com la que esteim patint. Segueix la carta de Pere dient: “Alegreu-vos d'això, encara que ara calgui patir una mica en proves diverses” (1 Pe 1, 6).

Aquesta experiència ens porta a ser també nosaltres misericordiosos, com el Pare del cel (cf. Lc 6, 36). Cadascun de nosaltres ha de ser portador i testimoni d'aquest amor que Déu ens ha manifestat. Conta Santa Faustina que un dia ella es va

presentar amb queixes davant Jesús, perquè ser misericordiós significa a vegades passar per ingenu i que els altres abusin de nosaltres. La santa li va dir: “Senyor, sovint abusen de la meva bondat”, i Jesús li va respondre: “No importa, filla meva, no et fixis en això, tu sé sempre misericordiosa amb tots” (24 desembre 1937). Aquesta ha de ser sempre l'actitud del deixeble. Ho podem viure fent realitat les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, que són l'estil de vida del cristià. Nosaltres podem portar als altres l'alegria i el consol de la Pasqua mitjançant aquests gestos senzills, que volen transmetre la tendresa i el consol de Déu. A través nostre, el Senyor pot continuar manifestant la seva misericòrdia als homes, vol acostar-se als quals sofreixen i curar-los les seves ferides, perquè tots puguin experimentar, com nosaltres, que el seu amor és per sempre.

En aquesta Pasqua, celebrem la misericòrdia de Déu revelada en la mort i resurrecció de Jesucrist, gaudim del seu amor etern i deixem que aquest amor desbordi la nostra vida i arribi a molts germans.

la notícia

Augmenten en 106.000 les declaracions de la renda a favor de l'Església catòlica

Fa unes setmanes la Conferència Episcopal Espanyola va presentar les dades de l'assignació tributària registrats a favor de l'Església en la Declaració de la Renda de 2020, corresponent a l'activitat econòmica desenvolupada en 2019.

El nombre de declaracions a favor de l'Església ha estat de 7.297.646, això significa que el percentatge de contribuents que assignen a l'Església és del 32,15%. En aquesta ocasió, la campanya de la renda va tenir lloc coincidint amb els mesos més durs de la primera onada de la pandèmia i amb l'esforç de l'Església per multiplicar la seva presència i la seva atenció als col·lectius més vulnerables i perjudicats per la crisi social i econòmica que va provocar la pandèmia, una crisi que encara

segueix colpejant a moltes persones.

Les 106.259 noves declaracions que van marcar la X de l'Església posen de manifest el suport social i personal a la tasca desenvolupada per l'Església en aquest temps, i multipliquen per quatre l'augment de la X en la declaració de la renda de l'exercici anterior. El proper mes de maig arriba una nova campanya de la Declaració de la Renda. **Marcant la X ajudes a les nostres parròquies a sostenir la seva tasca religiosa, espiritual i social**, una tasca que redunda en benefici de tota la societat. Aquesta aportació econòmica és decisiva per sostenir la immensa tasca de l'Església, que, per seguir ajudant en aquest temps de crisi, necessita més que mai la col·laboració de tots.

La Iglesia es más de lo que se ve a primera vista.

#SomosIglesia24Siete
Descubre nuestra labor en portantos.es

tantos

Diumenge II de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 4, 32-35

Salm responsorial 117

R: Enaltiu el Senyor: Que ho és, de bo, perdura eternament el seu amor.

Lectura de la 1ª carta de sant Joan 5, 1-6

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimam Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimam els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el Fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

20, 19-31

El vespre d'aquell mateix diumenge els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres." Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envii a vosaltres." Llavors alenà damunt ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó." Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: "Hem vist el Senyor." Ell els contestà: "Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fic el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré." Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres." Després digué a Tomàs: "Duu el dit aquí i mira'm les mans; duu la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient." Tomàs li respongué: "Senyor meu i Déu meu." Jesús li diu: "¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist." Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i tingueu vida en el seu nom, per haver cregut.

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

4, 32-35

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía, pues lo poseían todo en común. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado. Entre ellos no había necesidades, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

Salmo responsorial 117

R: Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

5, 1-6

Lectura del santo Evangelio

según san Juan

20, 19-31

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¿Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Éstos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

“Al vespre d'aquell mateix diumenge...”

Tal com diumenge passat, l'estil literari emprat per l'evangelista, en aquest segon diumenge de pasqua, ens mostra que no pretén fer la crònica de la Primera Trobada de Jesús ressuscitat amb els deixebles, sinó que es tracta d'una escenificació per posar en relleu el significat profund de les reunions de la Comunitat cristiana. És en aquestes on es fa visible i experimentable el “Ressuscitat”.

La resurrecció del Crucificat posa de manifest l'inici d'una nova humanitat amb un nou “motor”: “Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres”. I l'Esperit Sant és transmès als membres d'aquesta Nova Humanitat: “Rebeu l'Esperit Sant”.

Jesús, el crucificat, el vivent, és fa visible a la comunitat i en la comunitat. Per açò la comunitat queda constituïda en el primer testimoni de la Resurrecció. Però la fe en el Ressuscitat no és patrimoni exclusiu de la Comunitat que creu i celebra. Fora de la Comunitat constituïda també és possible “creure”; i aquests “creients” són també anomenats “feliços”. Això vol dir que no és la Comunitat qui “produeix” la presència del Ressuscitat, sinó que és el Ressuscitat qui, en els que hi creuen, va generant comunitat.

Per a noltros, la resposta a l'evangeli d'aquesta setmana pot ser doble:

-Valorar la comunitat i col·laborar perquè aquesta sigui fidel a la missió de fer visible el Crucificat-Vivent, essent “Bona Notícia” per a tots els crucificats. No som “comunitat” per a noltros mateixos, és Ell que ens uneix en comunitat.

-No sentir-nos propietaris del Crucificat-Vivent, sinó que ens hem de sentir “enviats” (“apòstols”). “Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres”.

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

Dg. 11, II de Pasqua: Fets 4, 32-35 / Sal 117 / I Jo 5, 1-6 / Jo 20, 19-31.

DI. 12, Fèria: Fets 4, 23-31 / Sal 2 / Jo 3, 1-8.

Dt. 13, Fèria: Fets 4, 32-37 / Sal 92 / Jo 3, 7b-15.

Dc. 14, Fèria: Fets 5, 17-26 / Sal 33 / Jo 3, 16-21.

Dj. 15, Fèria: Fets 5, 27-33 / Sal 33 / Jo 3, 31-36.

Dv. 16, Fèria: Fets 5, 34-43 / Sal 26 / Jo 6,

1-15.

Ds. 17, Fèria: Fets 6, 1-7 / Sal 32 / Jo 6, 16-21.

Dg. 18, III de Pasqua: Fets 3, 13-15. 17-19 / Sal 4 / I Jo 2, 1-5a / Lc 24, 35-48.

pregar amb els salms

Guardats per Déu sal 121 (120)

El salm 121 (120) sembla una antiga pregària d'un soldat, rellegida com cant de pelegrinatge ple de confiança en el Senyor, creador i guardià d'Israel. El salmista en el temple invoca la protecció del Senyor i una veu —segurament un sacerdot del temple— li respon que el Senyor, guardià d'Israel, li serà proper en tots els moments i ocasions de la vida.

*Alç els ulls a les muntanyes,
d'on em vindrà l'auxili? (v. 1)*

El qui cuida de tot, ens cuidarà; el que ho sosté tot, ens sostindrà; el que cuida dels ocells i dels liris ens cuidarà, "l'au-

xili em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra" (v. 2.)

*El Senyor et guarda,
el Senyor t'empara
al teu costat mateix (5).*

Déu té cura de nosaltres en la mediació de les nostres pròpies ànsies. No podem demanar a Déu que ens cuidi si nosaltres no hem descobert que tenir cura del que és fràgil, no és conseqüència de la fe, sinó el seu propi centre. Resar aquest salm ens ha de comprometre a viure tenint cura fraternal dels altres, de l'entorn on vivim i de la natura que és la casa de tothom.

"Querida Amazonia"

Anunciar l'Evangeli no és colonitzar

L'Evangeli s'ha d'anar anunciant a tots els pobles segons la lògica de l'Encarnació de la Paraula eterna de Déu en el jueu Jesús de Natzaret. L'Encarnació és *inculturació* en el sentit indicat pels Fets dels Apòstols on diu que aquests comencen a anunciar l'evangeli i els diversos oients l'entenien segons la seva llengua materna. La Bona Nova de Jesucrist, plantada primer en la cultura del judaisme, a poc a poc s'anà expressant de manera fecunda segons la cultura d'altres pobles on arribaven els missioners. Modernament (abans del Papa Benet XV) l'evangelització anava junyida a la colonització dels imperis; i encara avui hi ha el risc que «els evangelitzadors que arriben a un lloc creguin que no sols han de comunicar l'Evangeli sinó també la cultura en la qual ells han crescut».

No és que la fe cristiana s'hagi de diluir en les cultures amazòniques ni en cap altra, sinó que els seus apòstols han de maldar recollir tot allò de bo que hi trobin i «portar-ho a plenitud a la llum de l'Evangeli». Els pobles amazònics, no contaminats pel consumisme i l'aïllament urbà, viuen una mística d'harmonia amb tota la creació, de gratuïtat, d'admiració sagrada davant la natura, és a dir, una saviesa ancestral que inspira tot un estil de *bon viure*. La relació amb Déu present en el cosmos, de la mà de l'evangelització, ha d'obrir-se al Tu de Déu i a la relació amb JC «Déu i home veritable, alliberador i redemptor». La *inculturació de l'Evangeli inclou la defensa ineludible dels drets humans, fent «brillar aquest rostre de Crist que ha volgut identificar-se amb tendresa especial amb els més febles i pobres».*

Justiciaipau@bisbatdemenorca.org

Misioneros capuchinos en la Triple Frontera Amazonas

l'entrevista a:

CARLOS GÓMEZ VÍRSEDA

Entrevistamos a Carlos Gómez Vírseada Martínez, jesuita, misionero y médico para hablar de su participación en la formación online de los agentes de pastoral juvenil de la diócesis de Menorca.

¿Qué mensaje quisiste transmitir a los catequistas?

-Primero empezamos con una presentación, y reflexionamos sobre qué nos sugiere la palabra acompañamiento. ¡Y salieron ideas muy ricas de la experiencia de cada uno!

Con ello quise transmitir la importancia del acompañamiento personal. Sé que en la diócesis de Menorca la mayoría de los catequistas acompañan más bien a grupos y, por eso, subrayé la importancia de complementar con el acompañamiento a nivel personal. Por un lado, la necesidad de acompañarse a uno mismo, que cada uno de los catequistas piense qué puede hacer para ir creciendo en su vida cristiana y, en ese proceso, tener un acompañante es una ayuda preciosa. Por otro lado, les animé a que se sintieran capaces de acompañar ellos mismos a los jóvenes en ese mismo crecimiento.

¿Cuál crees que es la fórmula para que la Iglesia llegue a los más jóvenes?

-No existe una fórmula mágica. Cada catequista debe transmitir desde lo que es: padre de familia, laico, sacerdote... Cada uno tiene un don que aportar. Pero el mensaje no llega si la persona no es auténtica, si no lo vive con toda la honestidad que puede en su vida. Por otro lado, tenemos que prestar también atención al contenido, al mensaje que queremos ofrecer: que conozcan a Jesús, que se encuentren con Dios, eso lo cambia todo. A veces, dedicamos más tiempo preparando la forma, el juego, la dinámica en vez de preocuparnos por el contenido, por si de verdad los jóvenes se han encontrado con Cristo. Es importante ser pedagógicos y creativos para hacer llegar nuestro mensaje pero, sobre todo, hay que confiar en un Dios vivo que se quiere comunicar con ellos, que cambia las vidas, que remueve y llama.

¿Por qué es importante cultivar la formación espiritual e intelectual de los catequistas?

-La formación es muy importante. Este tipo de formaciones nos dan la posibilidad de encontrarnos y escuchar unos de otros nos hace aprender mucho. Un acompañamiento verdadero necesita formación y responsabilidad para que llegue a fomentar el crecimiento de los jóvenes hacia Dios. En el acompañamiento es esencial cuidar la relación a tres bandas: el joven con el catequista, el joven con Dios, y el catequista con Dios.

En un mundo tan frenético y cambiante, ¿cómo atraer a los jóvenes al estilo de vida cristiano?

-Primero vivirlo uno mismo. Si eres una persona de silencio y oración transmites paz y serenidad, esto atrae porque es algo que la gente aprecia y necesita. Se evangeliza por contagio. Y no diluir, vivir nuestra fe sin miedo, no escondamos nuestro mensaje, hablemos de Dios, sin complejos.

Sonia Febrer Romero

La Setmana Santa i Pasqua a l'Església de Menorca

La Setmana Santa i Pasqua són els dies més importants per als cristians en els quals recordem la passió, mort i resurrecció de Jesús. Enguany, degut a les restriccions sanitàries, tampoc es van poder celebrar les processons i altres expressions de pietat popular en els carrers i places, però això no ens va impedir viure amb profunditat aquesta Setmana Santa. Tot respectant les normes sanitàries, els fidels es van poder reunir a les parròquies per a participar a les celebracions litúrgiques i viure en comunitat els misteris centrals de la seva fe. A més, van poder participar d'altres actes que les confraries van organitzar al llarg de la setmana en els diferents arxiprestats.

El Diumenge de Rams, moment en què celebrem l'entrada de Jesús de Natzaret a Jerusalem, les celebracions van incloure la benedicció de rams i palmes. El bisbe Mons. Francesc va presidir l'Eucaristia a la Catedral i en l'homilia va manifestar l'abandonament que sentirà Jesús en el moment de la seva mort, tant per part dels homes com del seu Pare estimat.

El Dimecres Sant, el Pastor de la nostra Església va presidir la Missa Crismal a la Catedral, la qual va tenir com eix central la benedicció dels Sants Olis -dels catecúmens i dels malalts- i la renovació de les promeses sacerdotals per part dels capellans de la Diòcesi. En ella Francesc va expressar d'una banda la importància de la unitat per a impulsar la missió evangelitzadora de l'Església i, d'una altra, la necessitat de ser Església samaritana, al servei dels més vulnerables.

Un missatge profund va marcar les celebracions del Dijous Sant: "Estimeu-vos els uns als altres", el manament que Jesús va ensenyar als seus deixebles en el Sant Sopar. A les diferents

Vetlla Pasqual a la Catedral

Josep Bagur Gomila / Diari Menorca

Missa Crismal a la Catedral

Toni Barber

parròquies de la nostra diòcesi aquesta celebració es va fer en un ambient íntim i fraterno. A l'Eucaristia de la Catedral, Mons. Francesc va ressaltar que si volem ser els deixebles de Jesús hem de fer de la nostra vida un servei, recordant i agraint de manera especial tot el treball que fa Caritas per al servei dels més pobres.

Les celebracions del Tridu Pasqual van continuar amb el Divendres Sant, dia en què els cristians centrem l'atenció en el misteri de la mort salvadora de Crist. El bisbe de Menorca va reflexionar sobre l'aigua i la sang que brollen de la creu: "hem estat engendrats a la creu; hem nascut a la fe en aquest misteri de la creu. Per això, encara que aquest dia és de meditació i silenci, no és un dia trist". També va indicar que els cristians ens hem de comprometre a "estar a prop dels crucificats del nostre temps, dels que pateixen injustícia, discriminació, violència, fam o misèria". Després, també a la Catedral, es va celebrar el Sermó de les 7 paraules, una reflexió sobre les últimes paraules que Crist va pronunciar a la creu.

Processó de l'Encontre a l'interior de l'església de Santa Maria de Maó

Josep Bagur Gomila / Diari Menorca

Finalment, les parròquies de la nostra diòcesi van celebrar la Vetlla Pasqual, en la que s'anuncia i proclama la resurrecció de Jesús. "Aquesta notícia joiosa i sorprenent ens arriba també a nosaltres en aquesta nit santa: Jesús de Natzaret, el profeta enviat per Déu, viu per sempre", va afirmar el bisbe Francesc. En diverses parròquies, els catecúmens van rebre les aigües baptismals. El Diumenge de Pasqua es va celebrar la processó de l'Encontre a l'interior de la parròquia de Santa Maria de Maó. Els assistents van viure amb molta emoció el moment en el qual es van trobar les imatges de la Verge Maria i Jesús Ressuscitat.

Agenda

✍ Admissió a les Ordres Sagrades

Toni Salord i Jaume Denclar, seminaristes de la nostra diòcesi, rebran l'admissió a les ordres sagrades:

-Dissabte 10 d'abril Toni Salord Camps, a les 19 h, a la Catedral de Menorca.

-Diumenge 11 d'abril Jaume Denclar

Quevedo, a les 11 h, a la parròquia del Roser d'Es Castell.

✍ Escola Bàsica d'Agents de Pastoral

Dissabte 17 d'abril nova sessió de l'escola bàsica per als agents de pastoral, a les 10 h, a la parròquia de Sant Martí des Mercadal.

✍ Acollida de parelles. Preparació al matrimoni

Serà els dies 13, 15, 20 i 22 d'abril, entre les 20.30 i les 21.30 h, al Centre Catequístic de Sant Miquel. Inscripcions a les parròquies. Per a més informació, podeu enviar un e-mail (aportant nom i telèfon) al correu familia@bisbatdemenorca.org